

Discrepàncies al voltant de la immersió lingüística

Pujol i Monzó critiquen l'empobriment del català, sobretot als mitjans públics

L'expresident de la Generalitat, Jordi Pujol, i l'escriptor Quim Monzó han contraposat els seus punts de vista sobre la salut del català a Catalunya, coincidint ambdós en el mal ús de l'idioma en els mitjans públics catalans i discrepant sobre l'efectivitat de la immersió lingüística.

En un esmorzar organitzat pel centre d'Estudis Jordi Pujol, Monzó ha exposat que una determinada idea de Catalunya "s'està enfonsant", ja que la distància és cada vegada més gran entre el que s'escolta en el carrer i el que es discuteix en els cercles literaris i intel·lectuals.

Per Monzó, aquest diagnòstic està portant Catalunya a convertir-se en una "regió espanyola", mentre el català està començant a ser un "dialecte" del castellà. En aquest sentit, Monzó ha criticat que els catalans de fora de Barcelona parlin "pitjor" per semblar "més cosmopolites", i ha atacat la immersió lingüística, assegurant que no és real i "no ha existit mai".

Pujol, gran defensor de la immersió, ha intervingut en aquest punt per aportar una postura més conciliadora i optimista, reconeixent que Catalunya està en un moment "crític", però que això significa que es pot "anar malament, però també bé". Per això, ha optat per destacar els actius catalans i per pujar la moral de la ciutadania. En aquest sentit, l'expresident de la Generalitat ha admès que Catalunya "va perdent el partit en la mitja part", però ha subratllat que la trobada "no ha acabat encara". "Jo estic content de ser català", ha assegurat.

La immersió, en perill per la immigració i el TC

Pujol ha defensat que la immersió ha funcionat "molt bé" en molts llocs de Catalunya, i ha posat com a exemple la situació del districte barceloní del Raval, on els joves entenen el català. Sí que ha admès, però, que la immersió està en perill per l'arribada de la immigració i també per la sentència del Tribunal Constitucional (TC), però també pel "cansament" dels catalans. "Existeix el perill de convertir-nos en una 'llengua calc' (del castellà), i per això és necessari un enorme sobre esforç, el que pot acabar cansant la gent", ha argumentat.

Com ha fet també Monzó, Pujol ha criticat el català que s'utilitza en els mitjans de comunicació, sobretot els públics, i ha demanat als professionals un major esforç. Ha explicat que quan ell ha demanat un millor ús de l'idioma, els

professionals al•legaven que ja tot és suficientment difícil. "Doncs marxeu a treballar a la SER", els ha replicat l'expresident, que ha subratllat que el difícil no és parlar bé en català, sinó que el que va costar crear TV3. "El problema és que no duem la disciplina interna suficient", ha afegit.

Pujol s'ha referit aquí a l'humorista Andreu Buenafuente i a un dels seus personatges 'El Gilipollas'. L'expresident s'ha preguntat perquè Buenafuente no ha decidit utilitzar alguna de les paraules catalanes que serveixen per a expressar la mateixa idea, com 'xixarel•lo', 'capcigrany' o 'gamerús'.

Un èxit que Montilla parli català

En canvi, va veure un "èxit" que José Montilla, nascut en Iznájar (Còrdova), sigui president de la Generalitat, i que ell i els seus fills parlin en català. "Encara que no m'agrada que Montilla sigui president, preferiria que ho fos Mas", ha bromejat el president fundador de CiU.

Tant Monzó com Pujol han coincidit en observar una pèrdua de les habilitats lingüístiques, en català però també en castellà, encara que l'escriptor ha remarcat que el català ho té pitjor, perquè el castellà "no és un calc".

L'escriptor ha atribuït la mala salut dels idiomes a l'educació impartida a Catalunya en les últimes dècades, basada en la "pedagogia de la plastilina", en la qual els nens no han de memoritzar ni esforçar-se. "Sembla un mèrit ser un ignorant en llengües", ha lamentat.